

انسانها وجود دارند ، هرگونه معجزی تحت رهبری حزب کمونیست امکان‌پذیر است . ما جزو کسانی هستیم که تئوری ضد انقلابی آچسن را رد میکنند ، ما اعتقاد داریم که انقلاب قادر است همه چیز را تغییر دهد و بعد از مدت کوتاه چین نوین با جمعیت زیاد و محصولات سرشار بوجود آید ، چینی که نعمت وافر و فرهنگ شکوفان خواهد داشت ؟ تمام نظریات بدینانه بکلی بی‌پایه و اساس‌اند .

دومین دلیل آچسن برای وقوع انقلاب چین ، "نفوذ غرب" است . او میگوید :

مدت بیش از سه هزار سال چین یک فرهنگ و مدنیت بلند را که خاص خود وی بود ، مصون از تأثیر خارجی ، تکامل بخشید . حتی بعد از شکست‌های نظامی نیز چینی‌ها سو福 شدند بالاخره ستجاوز را لجام زده و در خود مستحیل نمایند . از این‌رو طبیعی بود که چین خود را مرکز جهان و عالی‌ترین ترجمان بشریت متعدد قلمداد کند . بعدها ، در اواسط قرن نوزدهم ، حصار نفوذناپذیر انزوای چین بوسیله غرب شکاف برداشت . این تازه‌واردین تحرک و تکنیک رشد یافته غیر قابل تیاس غربی ، و همچنین یک فرهنگ بلند پایه‌ای را که نظیر آنرا ستجاوزین گذشته برای چین نیاورده بودند ، با خود آوردند . تا حدی بعلت این خصوصیات و تا حدی نیز بعلت انحطاط سلطه امپراطوری مانجو ، این بار باختربان ، بعای اینکه از طرف چینی‌ها جذب شوند ، افکار تازه‌ای را وارد چین نمودند که ضمن ایجاد اضطراب و نامنی نقش مهمی نیز بازی کرد . چینی‌هایی که افکار ناروشی دارند ، گفته‌های آچسن را قابل قبول میدانند — تأثیر افکار نوین واردۀ از غرب منشاء انقلاب است .

انقلاب علیه چه کسی متوجه بود؟ بعلت "انحطاط سلطه امپراطوری مانچو" و بر اساس اینکه همواره ضعیفترین نقاط مورد حمله قرار می‌گیرند، میتوان گفت که انقلاب علیه سلسله تسین متوجه بود. آنچه که آچسن در این باره گفته است، دقیق نیست. انقلاب ۱۹۱۱ علیه امپریالیسم جریان داشت. مردم چین علیه سلسله تسین قیام کرد زیرا که این رژیم سگ زنجیری امپریالیسم بود. مقاومت علیه تجاوز انگلستان در جنگ تریاک، جنگ علیه تجاوز نیروهای متعدد انگلیسی و فرانسه، جنگ تایپین علیه سلسله تسین، سگ زنجیری امپریالیسم، جنگ علیه تجاوز فرانسه، جنگ علیه تجاوز ژاپن و جنگ علیه تجاوز واحدهای متعدد هشت دولت همگی بناکامی متنه شدند، از این رو انقلاب ۱۹۱۱ علیه رژیم دست‌نشانده امپریالیسم، یعنی سلسله تسین در گرفت. این است تاریخ سعاصر چین تا سال ۱۹۱۱. آن "نفوذ غرب" که آچسن از آن صحبت می‌کند کدام است؟ این نفوذ — همچنانکه مارکس و انگلیس در «مانیفست حزب کمونیست» (۱۸۴۸) می‌گویند — کوشش بورژوازی غرب است برای اینکه جهان را از راه زور بیل خود تغییر دهد (۱). برای تحقق این اعمال نفوذ و یا انجام این تغییر، بورژوازی غرب به کمپرادورها و دست‌نشاندگانی که رسوم غرب را می‌شناختند احتیاج داشت، و می‌بایست در کشورهایی نظیر چین به تأسیس مدارس و اعزام دانشجو به خارج امکان دهد، بدین ترتیب بود که "افکار تازه" وارد چین شد. در عین زمان در کشورهایی مثل چین بورژوازی ملی و پرولتاریا بوجود آمد، در حالیکه دهقانان دچار ورشکستگی گردیده و به پیدایش نیمه پرولتاریا بمقیاس وسیع میدان دادند. بدین طریق بورژوازی غرب دو نوع از انسانها را در

کشورهای شرق بوجود آورد؛ اقلیت کوچک سرکب از نوکران امپریالیسم و اکثریتی شامل طبقه کارگر، طبقه دهقان، خردہ بورژوازی شهری، بورژوازی ملی و روشنفکران وابسته باین طبقات که با امپریالیسم مبارزه میکردند. در گروه اکثریت گورکنان امپریالیسم گرد آمدند که امپریالیسم خود آنها را بوجود آورده است و انقلاب از میان آنان ریشه میگیرد. بنابر این نفوذ افکار غرب نیست که "اضطراب و نامنی" فراهم ساخته است، بلکه تجاوز امپریالیسم است که مقاومت مردم را برانگیخته است.

در یک دوران طولانی این نهضت مقاومت قریب بیش از ۷۰ سال، یعنی از جنگ تریاک در ۱۸۴۰ تا آستانه نهضت ۱۹۱۹، خلق چین برای دفاع از خود در مقابل امپریالیسم فاقد سلاح ایده‌ثولوژیک بود. سلاحهای ایده‌ثولوژیک فئودالیسم کهنه و سرسخت درهم شکسته بودند، سیاست آنها را رها کرده و ورشکستگی‌شان را اعلام نمود. در شرایط فقدان سلاح مناسب‌تر، برای مردم چین راهی جز این نمانده بود که خود را با سلاحهای ایده‌ثولوژیک و فرمول سیاسی دیگری، نظیر تکویر تحول، تکویر حقوق طبیعی و جمهوری بورژوازی که هنگی از زرادخانه دوران انقلابی بورژوازی غرب، یعنی از زادگه خود امپریالیسم به عاریت گرفته شده بودند، مجهز نماید. آنها حزب می‌ساختند و انقلاب میکردند به خیال اینکه از این راه میتوانند بر قدرتهای خارجی پیروز گردیده و جمهوریتی پاکنند. ولیکن تعامی این سلاحهای ایده‌ثولوژیک نیز نظیر سلاح ایده‌ثولوژیک فئودالیسم ناتوان از آب در آمدند، و بنویه خود نتوانستند دوام بیاورند، لذا از صحنه مبارزه بیرون کشیده شدند و ورشکستگی‌شان آفتایی گردید.

انقلاب ۱۹۱۷ در روسیه مردم چین را بیدار کرد ، و آنها را با چیز تازه‌ای آشنا نمود : با مارکسیسم - لنینیسم . تأسیس حزب کمونیست در چین یک حادثه دوران‌ساز بود . خود سون یاتسن " یاد گرفتن از روسها " و " اتحاد با روسیه و همکاری با حزب کمونیست " را توصیه می‌کرد . در یک کلمه ، از این تاریخ چین سمت‌گیری خود را عوض نمود . طبیعتاً آچسن ، بعنوان سخنگوی یک دولت امپریالیستی ، نمی‌خواهد کلمه‌ای از امپریالیسم سخن بگوید . او از تعاویز امپریالیستی با این عبارت صحبت می‌کند : " این تازه‌واردین تحرک . . . با خود آوردند " . " تحرک " ، چه کلمه زیبائی است ! چنین‌هایی که این " تحرک " را بدست آوردند به آمریکا و یا انگلستان نرفتند ، بلکه به ایجاد " اضطراب و ناامنی " در داخل چین اکتفا نمودند ، یعنی علیه امپریالیسم و نوکران آن با انقلاب دست زدند . متأسفانه آنها یک سوقتیت تنها نیز بدست نیاوردند و همیشه از طرف امپریالیستها ، یعنی مختروعین این " تحرک " سرکوب شدند . از این‌رو چنین‌ها در صدد برآمدند چیز دیگری فرا گیرند ، و عجیب است که بزودی آنرا اثربخش یافتد .

" حزب کمونیست چین تحت تأثیر ایده‌ئولوژیک انقلاب روسیه در اوایل سالهای پیست تأسیس گردید " . در اینجا آچسن حق دارد . این ایده‌ئولوژی در واقع چیز دیگری غیر از مارکسیسم - لنینیسم نبود . این ایده‌ئولوژی بنحو بارزی از ایده‌ئولوژی بورژوازی غرب که آچسن بعنوان " یک فرهنگ بلند پایه‌ای که نظیر آن را متجاوزین گذشته برای چین نیاورده بودند " از آن یاد می‌کند ، بمراتب بالاتر بود . اثربخشی این ایده‌ئولوژی باندازه‌ای روشن است که فرهنگ بورژوازی غرب ، که آچسن و نظایرش مغفولانه آنرا در قبال فرهنگ کهنه

فتوالی چین بعنوان یک "فرهنگ بلند پایه" میستایند، در اولین برخورد باین فرهنگ نوین مارکسیستی - لینینیستی اکتسابی خلق چین، یعنی درک علمی جهان و تئوری انقلاب اجتماعی، شکست خورد. این فرهنگ نوین علمی و انقلابی که خلق چین بدست آورده بود، در اولین نبرد خود، دیکتاتورهای نظامی شمال، این نوکران امپریالیسم را شکست داد؛ در نبرد دوم، ساعی یک نوکر دیگر امپریالیسم، یعنی چانکایشک را برای متوقف ساختن ارتش سرخ چین در راه پیمانی طولانی ۲۵,۰۰۰ لی با ناکامی رویرو ساخت؛ در سومین نبرد، بر امپریالیسم ژاپن و سگ زنجیری او وان جین وی پیروز گردید؛ و بالاخره در چهارمی به تسلط آمریکا و تمام دولتهای امپریالیستی دیگر، به حکومت سگ زنجیری آنها چانکایشک و مرتبعین دیگر در چین پایان داد.

اگر مارکسیسم - لینینیسم بمحض ورود به چین توانست یک چنین نقش سهمی را بازی کند، باین دلیل بود که شرایط اجتماعی چین آنرا مطالبه نیکرد، پس از ورود با پراتیک انقلابی خلق چین پیوند یافت و خلق چین آنرا هضم نمود. هر ایده‌تولوژی - ولو بهترین آن، حتی مارکسیسم - لینینیسم - مادام که با واقعیات عینی مربوط نگردد، به نیازمندیهای عینی موجود پاسخ ندهد و از طرف توده‌ها هضم نشود، بلا اثر است. ما طرفدار ماتریالیسم تاریخی و مخالف ایده‌آلیسم تاریخی هستیم.

جالب است که "آموزش و پراتیک اتحاد شوروی، بخصوص در زمینه اقتصاد و مسئله سازمان حزبی، تأثیر سهمی در تفکر و اصول سون یاتسن بجا گذاشت". آنوقت "فرهنگ بلند پایه" غرب که

آچسن و امثالش اینهمه بآن می‌نازند، چه تأثیری در سون یاتسن داشت؟ آچسن در این باره چیزی نمی‌گوید. آیا واقعاً تصادفی بود که دکتر سون یاتسن بعد از عمری تفحص در فرهنگ بورژوازی غرب برای پیدا کردن حقیقتی که بتواند سیهن او را نجات دهد، بالاخره نامید گردیده و برای "یادگرفتن از روسیه" بسوی آن برگشت؟ البته نه. سلماً این تصادفی نبود که سون یاتسن و خلق رنجدیده چین که وی نماینده آن بود، هر دو در اثر "نفوذ غرب" برآشته بودند و تصمیم گرفتند "با روسیه اتحاد و با حزب کمونیست همکاری کنند"، و علیه امپریالیستها و عمل آنها بمبارزه سرگ و زندگی دست بزنند. اینجا آچسن جرأت نمی‌کند که بگوید شوروی‌ها متباورین امپریالیستی بودند و سون یاتسن از متباورین درس گرفت. بسیار خوب، وقتیکه سون یاتسن توانست از شورویها درس بیاموزد و آنها نیز متباورین امپریالیست نیستند، چرا جانشیان وی، چنی‌هائی که پس از وفات او زندگی می‌کنند، نمی‌توانند از شورویها درس بیاموزند؟ چرا چنی‌ها، غیر از سون یاتسن، "تحت تسلط شورویها"، "ستون پنجم کمین‌ترن" و "عمال امپریالیسم سرخ" هستند، برای اینکه آنها در مارکسیسم - لینینیسم درک علمی جهان و ثوری انقلاب اجتماعی را فرا گرفتند، و آنها را با خصوصیات چین منطبق ساختند، به جنگ آزادی‌بخش توده‌ای چین و انقلاب توده‌ای بزرگ دست زدند، و یک جمهوری دیکتاتوری دموکراتیک خلق را ایجاد کردند؟ چنین منطق عالی می‌توان در تمام جهان پیدا کرد؟

خلق چین بعد از آنکه مارکسیسم - لینینیسم را فرا گرفت از لحاظ معنوی از حالت پاسیف گذشته بیرون آمده و ابتکار را بدست گرفته

است. از آن بعده میباشد دوران تاریخ معاصر جهان که در آن مردم چین و فرهنگ آن مورد تحریر بودند، پایان یابد. جنگ آزادیبخش توده‌ای بزرگ و پیروزمند و انقلاب کثیر توده‌ای، فرهنگ بزرگ خلق چین را احیا کرده و میکنند. از نظر معنوی، این فرهنگ خلق چین هم‌اکنون از هر فرهنگ جهان سرمایه‌داری بالاتر است. بطور مثال نمونه وزیر خارجه آمریکا آچسن و امثال او را در نظر میگیریم، اطلاعات آنها درباره چین و جهان معاصر از اطلاعات هر سرباز عادی ارشن آزادیبخش توده‌ای چین پائین‌تر است.

تا اینجا آچسن نظیر یک استاد بورژوازی که متن خسته کننده کنفرانس خود را قرائت میکند، کوشیده است که نشان دهد در پی کشف علل و آثار حوادث چین است. انقلاب در چین اولاً بعلت اضافه جمعیت و ثانیاً در اثر نفوذ افکار غرب بوقوع پیوسته است. بطوریکه ملاحظه میکنید، او میخواهد خود را متخصص تئوری علیت نشان دهد. ولی بعداً این خرد تئوری مجعل و کسالت‌آور علیت نیز ناپدید میشود و فقط انبوهی حوادث غیرمفهوم باقی میماند. چنین‌ها بکلی بی‌معنا برای قدرت و پول میجنگیدند و بهم بدگمان بودند و از هم نفرت داشتند. یک تغییر غیر قابل درک در تناسب قوای روحی دو طرف متخاصم، یعنی گومیندان و حزب کمونیست، پدید آمد، روحیه یک مربعاً تا زیر صفر پائین آمد در حالی که روحیه دیگری تا حد التهاب بالا رفت. بعلت چه بود؟ کسی نمیداند. این منطق خاص "فرهنگ بلند پایه" مالک متعدد آمریکا است که دین آچسن نمایندگی آنرا دارد.

پادداشتها

- ۱ - انقلاب بورژوازی ۱۷۷۵ - ۱۷۸۳ ، که بنام جنگ استقلال معروف است ، و در آن مردم آمریکای شمالی تسلط استعماری انگلستان را طرد کرد .
- ۲ - مردم مغولستان در جنگ آزادیبخش خود از ۱۹۲۱ تا ۱۹۲۴ ، تحت رهبری حزب انقلابی توده‌ای مغولستان ، دستیحات پاند گارد سفید روسی و دیکتاتورهای نظامی شمال چین را ، که از طرف امپریالیستهای ژاپن حمایت می‌شدند ، بیرون راند ، سلطه فئودالهای مغول را سرنگون ساخت و جمهوری توده‌ای مغولستان را بنیاد نهاد .
- ۳ - توماس دیرت مالتوس (۱۷۶۶ - ۱۸۳۴) ، روحانی پروتستان انگلیسی و اقتصاددان مرتکع در اثری بنام « راجع به مسئله نفوس » (۱۷۹۸) چنین مینویسد : " افزایش نفوس در صورتیکه بمانع نخورد ، بر حسب تصاعد هندسی انجام می‌گیرد . مواد غذایی فقط به نسبت تصاعد عددی بالا میرود . " با تکیه باین فرضیه اختراعی ، مالتوس باین نتیجه رسید که تمام فقر و جنایت در جامعه بشری پدیده‌های طبیعی و جاودانی هستند . بنا بر عقیده وی تنها راه برای حل مسئله فقر زحمتکشان عبارت است از کوتاه کردن عمر ، تقلیل جمعیت یا جلوگیری از افزایش آن . مالتوس قحطی ، وبا و جنگ را پعنوان و سایل برای تقلیل جمعیت محسوب میدارد .
- ۴ - مراجمه شود به « مانیفست حزب کمونیست » ، فصل اول ، " بورژواها و پرولترها " . بورژوازی " ملت‌ها را ناگزیر می‌کند که اگر نخواهند نابود شوند شیوه تولید بورژوازی را پذیرند و آنچه را که باصطلاح تمدن نام دارد نزد خود رواج دهند بدین معنی که آنها نیز بورژوا شوند . خلاصه آنکه جهانی همشکل و همانند خویش می‌آفریند " .

www.KetabFarsi.com

www.KetabFarsi.com

www.KetabFarsi.Com

毛泽东选集
第四卷

*

外文出版社出版(北京)
1973年(32开)第一版
1975年第一版第二次印刷
书号:(波斯)1050—2005
00240
1—Pe—444P